

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIV. Iacob. Sadol. S.R.E. Card. Pavlo III. Pont. Maximo S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

vellet, & ingenium quo admirabili erat prædita, & opes qui-
bus regere florebat, ad subsidium impotentium, ad tutelam vi-
vorum, & pupillorum, ad gratificationem omnium qui ad eius
opem acceperant, semper omnes conherterit at-
que adhibuerit: eadem virtute sibi ad æternam fructandam beati-
tudinem manuerit viam: & velut de domo in meliorem domum,
de terra in cælum, De illam clementia excipiente, migrauerit
in cælum, quod fobole filiorum relicta, quam nostrum omnium
fuerat, atque opinio, ipsorum autem nota iam atque perfecta in
placitoque excellens atque eximia virtus, tali dignos matre, tibi a-
no suo in cælum, nobis omnibus grator & venerabiles reddidit.
Quæ omnia Pater sancte tibi debent esse solatia doloris, firma-
menta animi, in monumenta diuine erga te indulgentiæ & bonita-
tis, ut hinc hanc sanctitas tua meminerit, suisque cogitationibus pro-
pulsent, referat se ad suam vererem atque perpetuam firmitatem
animi, constantiam, quemadmodum & nos precamur, & rei-
publice temporibus imprimis requirunt & postulant. Vale. Roma,
VII. Calend. Iunij, M. D. XLV.

XIV.

JACOB. SADOL. S. R. E. CARD. PAVLO
III. Pont. Maximo S. P. D.

Quia multa sunt indicia diuinæ erga sanctitatem tuam bene-
dicentis, summaque liberalitatis: tum nullum est præstantia-
tus, quam quod eodem dono nunc Deus propagationem familia-
tus & publicam pacem ac tranquillitatem est complexus. Ge-
minum enim pronepotibus ex summi Imperatoris filia, & nepote
tuoiniorem nobis editis: addidit ille quidem decus generi, or-
natumque familiae, subsidium nomini, cuius recens hic partus
perpetuam quandam denuntiat: sed in tanto priuato sancti-
tatis commodo, illa etiam maior in ipso animo lætitia in-
det, quod omnibus iam suspicionibus penitus elisis, quæ nos fo-
licentis aliquandiu habuerunt, communi Italiae paci & ocio a
Deo est consultam. Duorum enim maximorum principum Eu-
genui in vnum genus, vnamque prolem deriuato, atque confuso,
animos quoque eorundem in vnum sensum confluere necesse est.
Qui sanctus si tuæ sanctitatis consilia valebunt, sicut certe valent
in sano, ad tranquillitatem publicam, ad quietem Italiae, ad consoli-
dationem pacis, cuius ipsa tutrix semper fuit, sine dubio spem
habet. Quare agimus quidem gratias præpotenti Deo, qui a hoc
tempore, & tam eximio dono est profectus. Facit enim magna
tuum obsequantia, ut nihil tibi prosperum & fortunatum
accidat, cuius non sum ego particeps. Sed agnus etiam ob-

eam rem maiores, quod cum tanto in te beneficio, publico
que boni beneficium coniunxit. Nec verò dubium nobis
quin sanctitatis tuæ lætitia, quæ in illius animo ex hoc erit
to atque exoptato partu iure meritoque exorta est, hac re
fit cumulator: quod, quo ipsa ingenio, & qua prudentia
est, videri planè & prospicit, suum hoc priuatum gaudium
publicis utilitatibus esse coniunctum. Etenim habet
iam Respublica duos duorum præstantissimorum Principum
beros, qui utriusque nobilitatem in vnum genus iungunt,
spondent pollicenturque nobis omnibus immotam pacem
curam otium, animorum concordiam Romæ & in Italia
quibus quidem muneribus nullum nobis à Deo, in hoc præ
rim tempore, accidere potest optatius. Quapropter gratiam
quidem sanctitati tuæ, quod eius res, rationes, commodum
immortali curæ esse intelligo. Sed in hac felicitate magis
illi gratulor, quod non est ipsius commodum à publica vni
seu sanctum. Quod si beneficia Dei immortalis erga te tantis
sunt, vt videatur mens hominis nihil amplius posse desiderare
rit quoque tuæ curæ & prouidentia, ea quæ bene cepisti, de
lendis hæresibus, de sedandis discordiis, de bonis moribus
suaque religione in Christianum nomen, ordinesque præfere
ecclesiasticos reuocanda ita gubernare, regere, ad eorum ducere
ere: vt quoad homini fas est, par tot diuinis & singularibus
nis abs te gratia relata esse videatur. Deus in sanctitate tuâ
benignitatem perpetuam conferuet, Roma, IV. Calendas
M.D.XLV.

XV.

IAC. SADOLETVS CARD. GUIDO ASCA
nio Sforza Cardinali, S.P.D.

CVM tantum in te habeam fidei, quantum & tua pro
probitas, & ad omnem egregiam ac præstantem magni
minis facultatem expectata virtus habere me hortatur: ego
pro amore & obseruantia qua te prosequor, non me indigni
ducam, cuius tu aliquam habeas & honoris & voluntatis
nem: his de causis adductus, suscipio onus populos hoste
tuæ amplitudini commendandi. Quos ego quidem verè pacem
benevolentia complector: proque eorum salure & commodis
boro, etiam aliquanto acrius, quam pro meis. Sed sine vobis, hoc
est, sine auro tuo optimo & sapientissimo Principe, & sine tua
pud eum autoritate & gratia, parum ipse per me prodesse
possum. Ita confugiam ad vos necesse est: quos tamen non
bito fore ad omnia quæ æqua postulabuntur paratissimos. Acque
hi quæ